

Lege privind codul sursă deschis (variantă consolidată)

LEGE privind codul sursă deschis și reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale în sectorul public

Variantă consolidată. Integrează propunerile de îmbunătățire aferente. Modificările față de textul original sunt marcate la finalul fiecărui articol modificat cu nota „♦ Modificat” și trimiterea la propunerea aplicată. Articolele noi sunt marcate „♦ Nou”. Articolele și capitolele noi păstrează o numerotare de tip X^1 , X^2 (de ex. art. 11¹, Capitolul V¹) pentru a evita renumerotarea integrală; la varianta finală de depunere, numerotarea se poate consolida liniar.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Notă privind transpunerea și corelarea cu dreptul Uniunii Europene. Prezenta lege se aplică în corelare cu Regulamentul (UE) 2024/903 (Interoperable Europe Act), cu Directiva (UE) 2019/1024 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, cu Regulamentul (UE) 2016/679 (GDPR) și cu Regulamentul (UE) 2024/1689 (AI Act).

Capitolul I – Dispoziții generale

Art. 1. (1) Prezenta lege instituie cadrul juridic privind publicarea codului sursă și reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale în sectorul public, cu privire la software-ul dezvoltat intern ori la comandă, finanțat integral sau parțial din fonduri publice, precum și la componentele reutilizabile aferente acestora.

(2) Prezenta lege se aplică oricărei soluții digitale dezvoltate intern ori la comandă și finanțate integral sau parțial din fonduri publice, indiferent dacă aceasta furnizează direct un serviciu public digital către cetățeni sau este utilizată pentru funcționarea internă a entităților și instituțiilor publice centrale și locale, precum și a entităților aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea acestora. ♦ *Modificat (E1) – domeniu lărgit dincolo de „serviciu public digital”, pentru a acoperi și software-ul administrativ intern.*

(3) Software-ul comercial standard licențiat de către entitățile publice este exceptat de la obligația de publicare a codului sursă, în măsura în care nu include dezvoltări, adaptări ori modificări realizate la comandă și finanțate integral sau parțial din fonduri publice. Se consideră dezvoltare la comandă situația în care partea dezvoltată, adaptată ori modificată la comandă reprezintă o componentă distinctă funcțional a soluției; în această situație, obligația de publicare se aplică părții dezvoltate la comandă. ♦ *Modificat (A2, L5) – delimitare între „standard” și „la comandă” pentru a preveni deghizarea dezvoltării ca licențiere de produs.*

(4) Prezenta lege nu aduce atingere regimului juridic aplicabil sistemelor informatice din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale, informațiilor clasificate, precum și cerințelor

speciale de securitate cibernetică stabilite potrivit legii.

(5) Prezenta lege se aplică, în mod corespunzător, și contractelor care includ dezvoltarea software-ului la comandă, finanțat integral sau parțial din fonduri publice, încheiate de persoanele juridice de drept privat prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr. 179/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Prezenta lege se aplică în corelare cu Regulamentul (UE) 2024/903, cu Directiva (UE) 2019/1024, cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Regulamentul (UE) 2024/1689. ♦ *Nou (F1) – ancorare explicită în dreptul UE.*

Art. 2. În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *cod sursă* - ansamblul instrucțiunilor, fișierelor și resurselor software, într-o formă lizibilă și modificabilă de către dezvoltatori, necesare construirii, modificării și întreținerii unei soluții digitale;
- b) *cod public* - cod sursă publicat în Depozitul Național al Codului Public sub o licență open-source, în condițiile prezentei legi;
- c) *soluție digitală* - aplicație, platformă, serviciu informatic sau componentă software utilizată de o entitate publică, indiferent dacă este destinată furnizării unui serviciu public digital ori funcționării interne;
- d) *dezvoltare la comandă* - realizarea, adaptarea ori modificarea de software pe baza cerințelor unei entități publice, finanțată integral sau parțial din fonduri publice, care nu constituie simplă licențiere a unui produs comercial standard;
- e) *soluție reutilizabilă adecvată* - soluție ori componentă existentă, înscrisă în Catalogul național de reutilizare, care acoperă necesitățile funcționale, tehnice și de securitate ale entității publice fără modificări disproporționate față de costul dezvoltării de la zero;
- f) *sistem digital critic* - soluție digitală a cărei indisponibilitate ar afecta grav continuitatea unui serviciu public esențial, potrivit criteriilor și pragurilor stabilite prin normele metodologice, în corelare cu legislația privind securitatea cibernetică;
- g) *nivel de maturitate* - evaluarea gradului de pregătire pentru reutilizare, mentenanță, documentare, securitate și suport al unei soluții sau componente digitale, potrivit normelor metodologice de aplicare a legii;
- h) *statut de mentenanță* - starea unei soluții sau componente digitale din perspectiva întreținerii, actualizării, suportului și eventualei retrageri controlate;
- i) *Depozitul Național al Codului Public (DNCP)* - platforma informatică oficială destinată publicării și trasabilității codului public, potrivit legii;
- j) *lista componentelor software* - evidența formală, într-un format standardizat și prelucrabil automat, potrivit unui standard deschis recunoscut, precum SPDX sau CycloneDX, a componentelor software, bibliotecilor, pachetelor, dependențelor, versiunilor și licențelor utilizate într-o soluție digitală;
- k) *artefacte de dezvoltare* - analizele de cerințe, specificațiile funcționale și tehnice, documentația de arhitectură și proiectare, deciziile de proiectare relevante, regulile de business și logica decizională, modelele de proces și materialele de proiectare a interfeței cu utilizatorul, produse în cursul realizării unei soluții digitale;

- l) *entităţi publice* - autorităţile şi instituţiile publice centrale şi locale, precum şi entităţile aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea acestora. ♦ *Modificat (A2, H3, J1) – adăugate definiţiile „dezvoltare la comandă”, „soluţie reutilizabilă adecvată”, „sistem digital critic”, „artefacte de dezvoltare”; format SBOM standard prelucrabil automat.*

Art. 3. Aplicarea prezentei legi se realizează cu respectarea următoarelor principii:

- a) *publicarea codului sursă ca regulă* — codul sursă aferent soluţiilor digitale dezvoltate intern ori la comandă, finanţate integral sau parţial din fonduri publice, se publică în condiţiile prezentei legi, cu excepţiile prevăzute;
- b) *reutilizarea cu prioritate* — autorităţile şi entităţile publice verifică şi utilizează, cu prioritate, soluţii şi componente digitale existente, atunci când acestea corespund necesităţilor funcţionale, tehnice şi de securitate;
- c) *interoperabilitatea prin standarde deschise* — soluţiile digitale finanţate din fonduri publice se proiectează şi se implementează astfel încât să permită schimbul de date, integrarea şi comunicarea cu alte sisteme informatice, prin standarde deschise şi interfeţe documentate;
- d) *securitatea, protecţia datelor şi auditabilitatea* — publicarea codului sursă şi reutilizarea soluţiilor digitale se realizează cu respectarea cerinţelor de securitate cibernetică, protecţie a datelor, protecţie a informaţiilor sensibile şi posibilitate de audit tehnic; securitatea nu trebuie să depindă de secretul codului sursă, ci de protejarea cheilor, a datelor de autentificare şi a configuraţiilor sensibile;
- e) *prevenirea dependenţei tehnologice faţă de furnizori* — autorităţile şi entităţile publice asigură, prin contracte şi prin condiţiile de recepţie, drepturile, documentaţia, portabilitatea, predarea completă şi condiţiile tehnice necesare operării, întreţinerii, modificării şi transferului soluţiilor digitale;
- f) *trasabilitatea şi responsabilitatea instituţională* — publicarea, modificarea, reutilizarea, exceptarea, mentenanţa şi gestionarea vulnerabilităţilor sunt evidenţiate în mod verificabil, cu desemnarea responsabililor instituţionali şi cu păstrarea istoricului versiunilor şi deciziilor relevante. ♦ *Modificat (C3) – principiul de securitate completat cu regula anti-obscuritate (Kerckhoffs).*

Capitolul II – Guvernanţă instituţională

Art. 4. (1) În cadrul Autorităţii pentru Digitalizarea României se organizează Oficiul pentru Cod Public şi Reutilizare Software, denumit în continuare Oficiul, cu un număr minim de posturi şi cu finanţare distinctă asigurată prin bugetul ADR, inclusiv, după caz, din fonduri europene destinate digitalizării. ♦ *Modificat (G1) – Oficiul primeşte posturi şi buget dedicate, nu „în limita posturilor existente”.*

(2) ADR, prin Oficiu, are următoarele atribuţii principale:

- a) administrează DNCP;
- b) administrează Catalogul naţional de reutilizare;
- c) elaborează şi propune normele metodologice de aplicare a legii;
- d) monitorizează aplicarea prezentei legi şi sprijină entităţile publice;

- e) elaborează și propune standarde minime privind publicarea, reutilizarea, metadatele, maturitatea, mentenanța și raportarea;
- f) participă, împreună cu entitățile competente, la elaborarea standardelor privind interoperabilitatea, securitatea, analiza dependențelor și reutilizarea;
- g) cooperează cu entitățile Uniunii Europene, cu autorități similare din alte state membre și cu structurile prevăzute de Regulamentul (UE) 2024/903, și asigură conectarea DNCP la Portalul Interoperable Europe;
- h) publică raportarea anuală prevăzută la art. 26;
- i) efectuează verificări de reproductibilitate și completitudine a publicării, prin sondaj, potrivit art. 11¹;
- j) poate constitui grupuri de lucru tehnice cu instituții publice și specialiști, în condițiile normelor metodologice. ♦ *Modificat (F1, B1) – cooperare ancorată în Reg. (UE) 2024/903 și conectare la Portalul european; atribuție de verificare a reproductibilității.*

Art. 5. (1) Se instituie DNCP ca platformă informatică oficială destinată publicării, trasabilității și colaborării privind codul public.

(2) DNCP se dezvoltă pe baza unor soluții tehnice adecvate pentru gestionarea și versionarea codului sursă și asigură interfețe informatice documentate, interoperabilitate cu platforme europene relevante, inclusiv Portalul Interoperable Europe, și posibilitatea de export, oglindire și reutilizare a codului public.

(3) Evidența oficială a publicării codului public în sensul prezentei legi este evidența actualizată din DNCP.

(4) Publicarea potrivit art. 11 se realizează prin găzduire în DNCP sau prin oglindire către alte platforme, fără a afecta caracterul oficial al evidenței în DNCP.

(5) Regulile de operare, securitate, acces, arhivare, continuitate operațională și audit se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a legii.

(6) ADR declară oficial operaționalizarea DNCP prin ordin al președintelui, publicat în Monitorul Oficial. Sancțiunile prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. d)-f) și i) se aplică numai după această dată. ♦ *Nou (G3) – infrastructura trebuie să fie funcțională înainte ca sancțiunile de publicare să devină aplicabile.*

(7) DNCP integrează controale automate la publicare, care includ cel puțin:

- a) scanarea pentru detectarea cheilor de acces, parolelor, certificatelor, cheilor criptografice, tokenurilor și a altor secrete, cu blocarea publicării în caz de detecție;
- b) verificarea licențelor și a compatibilității acestora față de anexa nr. 1, pe baza listei componentelor software;
- c) verificarea prezenței elementelor minime de publicare, inclusiv documentația, instrucțiunile de construire și lista componentelor software;
- d) verificarea existenței istoricului real al versiunilor;
- e) scanarea vulnerabilităților cunoscute pe baza dependențelor;
- f) monitorizarea termenelor excepțiilor prevăzute la art. 14 și a duratelor anticipate de viață prevăzute la art. 20¹, cu alertă la apropierea expirării.

(8) Regulile, pragurile și consecințele controalelor prevăzute la alin. (7) se stabilesc prin normele metodologice. O detecție automată nu înlătură răspunderea și nu suplinește verificarea umană atunci când aceasta este necesară. ♦ *Nou (M1) – controale automate în DNCP; transformă majoritatea obligațiilor în verificări automate la publicare.*

Art. 6. (1) Se instituie Catalogul național de reutilizare, administrat de ADR, prin Oficiu.

(2) Catalogul național de reutilizare include, pentru fiecare soluție sau componentă: descrierea, domeniul de utilizare, condițiile de reutilizare, nivelul de maturitate, responsabilul instituțional, statutul de mentenanță, perioada estimată de suport, documentația și trimiterea la DNCP, precum și justificările de neutilizare prevăzute la art. 16 alin. (2), stabilite potrivit normelor metodologice de aplicare a legii. ♦ *Modificat (E4) – justificările de neutilizare devin publice în Catalog.*

Art. 7. DNCP și Catalogul național de reutilizare sunt instrumente oficiale de transparență și implementare a prezentei legi.

Art. 8. (1) ADR, prin Oficiu, asigură trasabilitatea publicării și a istoricului versiunilor codului public, potrivit normelor metodologice.

(2) Procedurile privind administrarea drepturilor de acces, rolurile și responsabilitățile tehnice se stabilesc prin normele metodologice.

Art. 9. (1) Lista componentelor comune reutilizabile, aplicabile transversal în administrație, se aprobă și se actualizează prin decizie a președintelui Autorității pentru Digitalizarea României, la propunerea Oficiului, potrivit normelor metodologice de aplicare a legii.

(2) Pentru componentele comune reutilizabile se desemnează un responsabil instituțional și se stabilește un plan minimal de mentenanță, actualizare, suport și înlocuire controlată, cu sursă de finanțare identificată. Se poate constitui un fond comun de mentenanță pentru componentele comune reutilizabile, în condițiile normelor metodologice. ♦ *Modificat (G2) – mentenanța codului publicat capătă sursă de finanțare, pentru a nu deveni risc de securitate.*

(3) Lista componentelor comune reutilizabile, nivelul de maturitate și statutul de mentenanță se publică în Catalogul național de reutilizare.

Art. 10. (1) Fiecare entitate publică desemnează un responsabil pentru cod public și reutilizare software. Entitățile publice din administrația publică locală pot desemna un responsabil comun, în condițiile legii, fără transferarea responsabilității privind îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Responsabilul asigură îndeplinirea obligațiilor de publicare, de evidență și de reutilizare a soluțiilor digitale prevăzute de prezenta lege și de normele metodologice de aplicare a legii.

Capitolul III – Publicarea codului sursă și licențierea

Art. 11. (1) Codul sursă aferent soluțiilor digitale dezvoltate intern ori la comandă din fonduri publice se publică în DNCP, cu excepțiile prevăzute la art. 14.

(2) Publicarea include codul sursă, documentația minimă necesară reutilizării, lista componentelor software, evidența licențelor aferente și artefactele de dezvoltare care pot fi publicate potrivit art. 13 și

14, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a legii. ♦ *Modificat (J1) — publicarea acoperă și artefactele de dezvoltare, cu regimul de excepții de la art. 13-14.*

(3) Publicarea se realizează cel târziu la data recepției finale a soluției digitale. Pentru soluțiile digitale a căror valoare depășește pragul stabilit prin normele metodologice, codul sursă se gestionează în DNCP pe tot parcursul dezvoltării, cu publicare incrementală, devenind public integral cel târziu la recepția finală. ♦ *Modificat (B2) — dezvoltare în depozit de la început pentru proiecte mari (model Bulgaria).*

(4) Publicarea codului sursă potrivit prezentei legi nu include publicarea datelor cu caracter personal, a datelor operaționale protejate, a secretelor comerciale, cheilor de acces, parolilor, certificatelor, cheilor criptografice, tokenurilor, configurațiilor informatice sensibile ori a altor informații a căror divulgare este interzisă sau restricționată potrivit legii.

Art. 11¹. (1) Publicarea este considerată completă numai dacă permite construirea, configurarea și rularea soluției digitale de către un terț competent, pe baza codului sursă, a instrucțiunilor și a artefactelor publicate, fără elemente esențiale lipsă.

(2) Codul se publică împreună cu istoricul real al versiunilor. Publicarea într-un singur set, fără istoric de dezvoltare, nu îndeplinește obligația de publicare atunci când soluția a fost dezvoltată etapizat.

(3) ADR poate efectua verificări de reproductibilitate prin sondaj. Constatarea publicării incomplete se comunică entității publice, care are obligația remedierii în termenul stabilit prin normele metodologice. ♦ *Nou (B1) — cerința de reproductibilitate și completitudine; include porțița „publicare formală, dar inutilizabilă” (L4).*

Art. 12. (1) Codul public se publică sub una dintre licențele open-source prevăzute în anexa nr. 1. Licența preferată pentru sectorul public este Licența Publică a Uniunii Europene (EURL), în ultima versiune în vigoare. Normele metodologice pot completa anexa, fără a putea elimina licențele deja prevăzute. ♦ *Modificat (A1) — lista licențelor stabilită în lege (anexă), nu doar în norme.*

(2) Entitățile publice trebuie să asigure, prin caietele de sarcini, documentațiile de atribuire și prin clauzele contractuale, dobândirea ori utilizarea drepturilor necesare pentru publicarea codului sursă potrivit prezentei legi.

(3) În cazul utilizării componentelor software ale terților, entitățile publice se asigură că licențele acestora sunt compatibile cu obligația de publicare a codului sursă, în măsura în care respectivele componente sunt incluse în codul public sau condiționează reutilizarea soluției digitale.

(4) Normele metodologice de aplicare a legii stabilesc regulile de compatibilitate între licențe, condițiile de utilizare a componentelor software ale terților și formatul evidenței licențelor aferente soluțiilor digitale.

Art. 12¹. Drepturile patrimoniale de autor asupra codului sursă dezvoltat la comandă din fonduri publice aparțin entității publice contractante, în măsura necesară îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege, cu respectarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare. ♦ *Nou (F2) — clarifică titularitatea drepturilor (model Italia, art. 69 alin. 2 CAD); include P10.*

Art. 13. În cazul în care publicarea integrală a codului sursă nu este posibilă, entitatea publică publică acele componente, interfețe, documentații și metadate care pot fi divulgate fără afectarea interesului protejat și care permit, în măsura posibilului, reutilizarea soluției digitale. Publicarea parțială se

motivează și se consemnează în DNCP. ♦ *Modificat (L6) — publicarea parțială trebuie motivată și consemnată, pentru a nu fi invocată de rutină.*

Art. 14. (1) Se pot aproba excepții de la publicarea integrală, prin ordin al președintelui Autorității pentru Digitalizarea României, în cazul în care codul sursă se referă la:

- a) informații clasificate sau protejate prin lege;
- b) componente care, prin publicare, ar expune elemente operaționale critice de securitate;
- c) componente asupra cărora terții dețin drepturi de proprietate intelectuală care nu permit publicarea și care nu pot fi înlocuite ori pentru care drepturile necesare publicării nu pot fi dobândite în condiții rezonabile;
- d) riscuri dovedite pentru securitatea națională, ordinea publică ori securitatea cibernetică, în condițiile legii;
- e) situații temporare de remediere pentru conformare, pe durată limitată, potrivit normelor metodologice de aplicare a legii.

(2) Nu constituie temei de exceptare simpla afirmație că publicarea codului ar reduce securitatea soluției. ♦ *Nou (C3) — anti-obscuritate.*

(3) Excepțiile se acordă pe durată determinată, de cel mult 12 luni, și se pot prelungi cel mult de două ori. După o durată totală de 36 de luni, exceptarea nu mai poate fi prelungită, iar entitatea publică are obligația de a publica codul sursă ori de a înlocui componenta care împiedică publicarea. Fiecare prelungire este condiționată de existența unui plan de remediere aprobat. ♦ *Modificat (C1) — plafon dur pentru reînnoirea excepțiilor; include L3.*

(4) Lista excepțiilor active, temeiul legal și termenul acestora se publică în DNCP în termen de 15 zile de la aprobare. ♦ *Nou (C2) — registru public al excepțiilor în timp real; include L11.*

Capitolul IV — Reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale

Art. 15. (1) Entitățile publice au obligația de a reutiliza, cu prioritate, soluții digitale sau componente reutilizabile existente, în măsura în care acestea corespund necesităților funcționale, tehnice și de securitate ale instituției.

(2) Soluțiile digitale care fac obiectul prezentei legi se proiectează, pe cât posibil, în mod modular, pentru a facilita reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale.

Art. 16. (1) Înainte de inițierea unei proceduri de achiziție publică ce include dezvoltare software ori dezvoltare de componente software, entitatea publică are obligația de a verifica existența unei soluții reutilizabile în Catalogul național de reutilizare.

(2) În cazul în care există o soluție reutilizabilă adecvată, entitatea publică are obligația de a o reutiliza, cu excepția situației în care justifică motivat neutilizarea. Justificarea se publică în Catalogul național de reutilizare și, pentru achizițiile a căror valoare depășește pragul stabilit prin normele metodologice, se supune avizului ADR anterior inițierii procedurii. ♦ *Modificat (E4) — justificarea neutilizării devine publică și avizabilă peste prag; include L8.*

(3) ADR pune la dispoziție o interfață informatică prin care verificarea prevăzută la alin. (1) se poate realiza automat, inclusiv prin integrare cu Sistemul Electronic de Achiziții Publice, astfel încât

procedurile care includ dezvoltare software să poată fi identificate și corelate cu evidența din Catalogul național de reutilizare. ♦ *Nou (M1) – automatizarea verificării reutilizării, prin integrare cu SEAP.*

Art. 16[^]1. Este interzisă divizarea unei achiziții ori a unui proiect de dezvoltare software în scopul eludării obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Valoarea și obiectul se apreciază la nivelul întregului proiect. ♦ *Nou (E2) – clauză anti-fragmentare; include L2.*

Art. 17. (1) Contractele care includ dezvoltare software sau dezvoltare de componente software finanțată integral sau parțial din fonduri publice cuprind clauze obligatorii privind: drepturile de proprietate intelectuală și licențele necesare, publicarea codului sursă, predarea completă, portabilitatea datelor, migrarea, auditarea, securitatea, interoperabilitatea, transferul operațional și continuitatea operațională, inclusiv pentru sistemele critice.

(2) Conținutul minimal al clauzelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a legii. Până la adoptarea acestora se aplică setul minimal de clauze prevăzut în anexa nr. 2. ♦ *Modificat (A3) – set minimal aplicabil direct dacă normele întârzie.*

(3) Clauzele contractuale care limitează ori împiedică exercitarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de prezenta lege sunt considerate nescrise, în măsura în care contravin acestora.

(4) Prezentul articol se aplică în completare față de obligația prevăzută la art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, aprobată cu modificări prin Legea nr. 179/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. (1) Entitățile publice asigură, prin caietele de sarcini, obligația portabilității datelor și posibilitatea migrării către alt furnizor, alt operator sau altă infrastructură, în condițiile normelor metodologice de aplicare a legii.

(2) Procedurile de export și migrare trebuie să fie documentate și testabile.

(3) În cazul achiziției de servicii software furnizate ca serviciu (SaaS) ori de servicii cloud gestionate, care includ configurări sau dezvoltări la comandă, obligațiile privesc: portabilitatea completă a datelor, exportul configurărilor și publicarea codului dezvoltat la comandă, fără a include componenta proprietară standard a furnizorului. ♦ *Nou (H1) – tratează explicit SaaS și cloud gestionat; include T2.*

Art. 19. (1) Pentru soluțiile digitale dezvoltate la comandă din fonduri publice, contractele prevăd obligația furnizorului de a preda entității publice, cel târziu la data recepției finale:

- a) codul sursă, în DNCP, cu istoric complet al versiunilor;
- b) documentația tehnică și operațională necesară exploatarei, inclusiv proceduri de instalare, configurare, operare, monitorizare, backup și recuperare;
- c) elementele necesare construirii, compilării, configurării și implementării soluției, inclusiv scripturi și fișiere de configurare, după caz;
- d) pachetele sau artefactele de livrare și instrucțiunile necesare reproducerii procesului de construire, compilare și implementare a soluției;
- e) mecanismele și procedurile de portabilitate și migrare, potrivit normelor metodologice de aplicare a legii;
- f) lista componentelor software și evidența licențelor aferente componentelor, bibliotecilor și dependențelor software utilizate;

- g) rapoartele de testare, verificare tehnică și calitate, în condițiile normelor metodologice de aplicare a legii;
- h) analiza de cerințe și specificațiile funcționale și tehnice;
- i) documentația de arhitectură și deciziile de proiectare relevante;
- j) regulile de business și descrierea logicii decizionale implementate în soluție. ♦ *Modificat (J1) — predarea către stat acoperă integral artefactele de dezvoltare, fără excepții; publicarea lor urmează regimul art. 11 și 13-14.*

(2) Recepția finală în cazul contractării unei soluții digitale de către autoritatea contractantă este condiționată de îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(3) Neîndeplinirea obligațiilor de predare și publicare prevăzute de prezentul articol constituie neexecutare a contractului. Autoritatea contractantă reține plata aferentă recepției finale până la conformare și poate aplica penalitățile contractuale prevăzute, inclusiv rezilierea. Neconformarea repetată se consemnează în evidențele privind performanța contractuală, potrivit legislației achizițiilor publice. ♦ *Nou (D2) — consecințe contractuale reale față de furnizor; include L7.*

Art. 20. (1) Pentru sistemele digitale critice, contractele includ obligații suplimentare de continuitate operațională și posibilitatea preluării rapide de către un alt furnizor.

(2) Sistemele digitale critice se stabilesc potrivit criteriilor prevăzute la art. 2 lit. f) și normelor metodologice de aplicare a legii.

Art. 20¹. (1) Pentru fiecare soluție digitală dezvoltată la comandă din fonduri publice, furnizorul declară o durată anticipată de viață a soluției, exprimată în ani, reprezentând perioada estimată în care soluția poate fi operată, întreținută și actualizată în condiții de securitate.

(2) Durata anticipată de viață se justifică tehnic și economic, se consemnează în contract și în Catalogul național de reutilizare. O durată vădit subestimată, de natură a diminua obligațiile prevăzute de prezenta lege, nu se acceptă la recepția finală.

(3) Durata anticipată de viață poate fi prelungită de entitatea publică, prin act adițional ori, în cazul soluțiilor dezvoltate intern, prin decizie proprie, ori de câte ori soluția continuă să fie utilizată. Prolungirea atrage prelungirea corespunzătoare a obligațiilor de mentenanță, suport, portabilitate și compatibilitate aferente.

(4) Obligațiile de mentenanță, suport, portabilitate și compatibilitate prevăzute de prezenta lege se raportează la durata anticipată de viață, astfel cum a fost stabilită și, după caz, prelungită. ♦ *Nou — durata anticipată de viață, justificată și prelungibilă; ancorează în timp toate obligațiile ulterioare recepției.*

Art. 20². (1) Atunci când o soluție digitală dezvoltată la comandă din fonduri publice constă în module ori extensii care depind funcțional de o componentă proprietară a furnizorului, exceptată de la publicare, contractul prevede obligatoriu:

- a) documentarea completă, publică și versionată a interfeței dintre modulele publicate și componenta proprietară;
- b) menținerea compatibilității componentei proprietare cu interfața documentată pe întreaga durată anticipată de viață a soluției, dar nu mai puțin de 5 ani de la recepția finală, respectiv 7 ani pentru sistemele digitale critice; orice modificare incompatibilă se anunță cu cel puțin 12 luni înainte;

- c) predarea către entitatea publică a unei suite de teste automate de compatibilitate a interfeței, care permite verificarea faptului că modulele publicate funcționează cu componenta proprietară;
- d) dreptul entității publice de a primi, la cerere, specificațiile necesare pentru înlocuirea componentei proprietare cu o alternativă, fără pierderea funcționalității modulelor publicate.

(2) Exceptarea prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. c) pentru o componentă proprietară de care depind module publicate se acordă numai dacă sunt asigurate obligațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Dacă modulele publicate nu pot funcționa fără componenta proprietară, iar obligațiile de la alin. (1) nu sunt asigurate, publicarea nu îndeplinește cerința de completitudine prevăzută la art. 11¹.

(4) În cazul în care furnizorul nu menține compatibilitatea potrivit alin. (1) lit. b), acesta are obligația de a publica, sub o licență din anexa nr. 1, componenta proprietară în măsura necesară funcționării modulelor publicate.

(5) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) constituie neexecutare a contractului, cu aplicarea art. 19 alin. (3) în mod corespunzător. ♦ *Nou – module dependente de un nucleu proprietar; include portita „publici carcasa, ții motorul închis” (L12). Compatibilitatea se leagă de durata anticipată de viață stabilită la art. 20¹.*

Art. 21. (1) Soluțiile digitale finanțate din fonduri publice se proiectează și se implementează astfel încât să permită interoperabilitatea prin standarde deschise și interfețe informatice documentate.

(2) Publicarea documentației interfețelor se realizează în condițiile normelor metodologice de aplicare a legii, cu respectarea excepțiilor prevăzute de prezenta lege și a reglementărilor speciale aplicabile.

Art. 21¹. (1) Artefactele de dezvoltare se predau integral entității publice, potrivit art. 19 alin. (1) lit. h)-j), și se publică în condițiile art. 11 și 13, cu excepțiile prevăzute la art. 14.

(2) Pentru soluțiile digitale care iau ori susțin decizii cu efecte asupra drepturilor sau intereselor persoanelor, entitatea publică documentează și publică, într-un limbaj accesibil, regulile și logica principală care stau la baza deciziei, fără a divulga elemente care ar permite fraudarea ori eludarea sistemului și fără date cu caracter personal.

(3) Publicarea logicii decizionale nu înlătură obligațiile prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/679 și de Regulamentul (UE) 2024/1689 privind stabilirea unor norme armonizate în materie de inteligență artificială. ♦ *Nou (J1) – predarea integrală a artefactelor de dezvoltare, publicarea lor cu regimul de excepții și transparența logicii decizionale pentru soluțiile care afectează cetățeni.*

Art. 22. (1) Pentru soluțiile digitale care gestionează date cu utilizare interinstituțională, entitățile publice asigură definirea și publicarea unui model sau dicționar de date, fără ca acestea să includă date cu caracter personal.

(2) Standardele și formatele se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a legii, în acord cu cadrul național de interoperabilitate, cu Directiva (UE) 2019/1024 și cu Regulamentul (UE) 2024/903.

♦ *Modificat (F1) – ancorare în dreptul UE.*

Capitolul V – Contribuții externe, integritate și securitate

Art. 23. (1) Contribuțiile externe la codul public se realizează prin mecanismele DNCP, potrivit procedurilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a legii.

(2) Fiecare contribuție externă este însoțită de un mecanism de clarificare a drepturilor asupra contribuției, de tipul acord de licențiere a contribuitorului (Contributor License Agreement) ori certificat de origine a dezvoltatorului (Developer Certificate of Origin). Contribuțiile fără clarificarea drepturilor nu se integrează în codul public. ♦ *Modificat (H2) – CLA/DCO obligatoriu în lege; include T5 și L9.*

(3) Normele metodologice de aplicare a legii stabilesc cerințe minime privind verificarea contribuțiilor, trasabilitatea și responsabilitățile tehnice.

Art. 24. Participarea la evaluarea, aprobarea ori integrarea contribuțiilor externe la codul public se realizează cu respectarea regulilor privind transparența, evitarea conflictului de interese și legislația specială aplicabilă. Contribuitorii care sunt totodată furnizori ai entității publice declară această calitate, iar contribuțiile lor se evaluează cu măsuri suplimentare de prevenire a conflictului de interese. ADR, prin Oficiu, elaborează și aplică proceduri de transparență și integritate. ♦ *Modificat (L9) – reguli anti-conflict de interese pentru furnizori-contribuitori.*

Art. 25. (1) Soluțiile digitale publice rezultate ca urmare a contribuțiilor externe la codul public trebuie să respecte cerințele minime de securitate stabilite prin normele metodologice, incluzând, după caz, lista componentelor software, analiza dependențelor software, scanarea vulnerabilităților, testarea de securitate și măsuri de auditabilitate.

(2) Normele metodologice de aplicare a legii stabilesc cadrul unitar de raportare și gestionare a vulnerabilităților pentru codul public și pentru soluțiile digitale finanțate public.

(3) DNCP pune la dispoziție un mecanism de divulgare coordonată a vulnerabilităților pentru codul public, incluzând un punct de contact publicat și un fișier standard de tip security.txt. Orice persoană poate raporta, cu bună-credință, o vulnerabilitate. Activitatea de identificare și raportare a unei vulnerabilități, realizată cu bună-credință și în limitele mecanismului, nu atrage răspunderea persoanei care o efectuează.

(4) ADR cooperează cu Directoratul Național de Securitate Cibernetică pentru trierea, coordonarea și remedierea vulnerabilităților raportate, potrivit cadrului prevăzut la alin. (2) și legislației privind securitatea cibernetică. ♦ *Nou (M2) – divulgare coordonată a vulnerabilităților, cu punct de contact, security.txt și safe harbor pentru raportarea de bună-credință; cooperare cu DNSC.*

Capitolul V¹ – Inteligența artificială

♦ *Nou (K1) – capitol dedicat componentelor AI, care adaptează obligațiile de predare, publicare și transparență la specificul modelelor de inteligență artificială și se corelează cu Regulamentul (UE) 2024/1689 (AI Act), fără a-l dubla.*

Art. 25¹. (1) Prezentul capitol se aplică soluțiilor digitale care includ componente de inteligență artificială dezvoltate, antrenate, adaptate ori integrate la comandă din fonduri publice.

(2) În sensul prezentei legi:

- a) *componentă de inteligență artificială* - parte a unei soluții digitale al cărei comportament este determinat, integral sau parțial, de un model antrenat pe date, iar nu exclusiv de instrucțiuni programate explicit;

- b) *artefacte AI* - modelul antrenat și parametrii acestuia (greutățile), arhitectura, codul de antrenare și de inferență, hiperparametrii și valorile de inițializare (seed), documentația datelor de antrenare, evaluare și testare, fișa modelului (model card) și, pentru sistemele bazate pe modele generative de limbaj, prompturile și instrucțiunile de sistem;
- c) *model de bază extern* - model de inteligență artificială proprietar ori furnizat de un terț, inclusiv sub formă de serviciu la distanță, de care depinde funcțional soluția digitală.

(3) Aplicarea prezentului capitol se corelează cu Regulamentul (UE) 2024/1689 și nu dublează obligațiile prevăzute de acesta. Documentația întocmită potrivit Regulamentului (UE) 2024/1689 se poate folosi pentru îndeplinirea obligațiilor de predare și publicare prevăzute de prezentul capitol.

Art. 25^{^2}. (1) Pentru soluțiile care includ componente AI dezvoltate ori antrenate la comandă, furnizorul predă entității publice, integral, artefactele AI, cel târziu la data recepției finale.

(2) Modelul antrenat se predă într-o formă care permite rularea și utilizarea sa independent de infrastructura furnizorului.

(3) Documentația datelor de antrenare cuprinde proveniența, temeiul de utilizare, licențele aplicabile și statutul datelor cu caracter personal.

Art. 25^{^3}. (1) Artefactele AI se publică în DNCP în condițiile art. 11 și 13, cu excepțiile prevăzute la art. 14.

(2) Se publică cel puțin fișa modelului, arhitectura, codul de antrenare și de inferență, precum și rezultatele evaluării, inclusiv testarea acurateței și a distorsiunilor (bias), în măsura în care nu se încadrează într-o excepție.

(3) Parametrii modelului și datele de antrenare se publică în măsura permisă de protecția datelor cu caracter personal, de drepturile de proprietate intelectuală și de cerințele de securitate. Atunci când nu pot fi publicate, se predau integral entității publice potrivit art. 25^{^2}.

Art. 25^{^4}. (1) Atunci când o soluție digitală depinde funcțional de un model de bază extern, contractul prevede obligatoriu:

- a) identificarea și versionarea modelului de bază extern utilizat;
- b) notificarea prealabilă a entității publice cu privire la schimbările de versiune, cu un preaviz de cel puțin 3 luni, respectiv de cel puțin 6 luni pentru sistemele digitale critice și pentru componentele AI care iau ori susțin decizii cu efect asupra drepturilor sau intereselor persoanelor;
- c) re-validarea obligatorie a soluției înainte de utilizarea unei versiuni noi a modelului în decizii cu efect asupra drepturilor sau intereselor persoanelor;
- d) portabilitatea către un model alternativ, în condițiile art. 18.

(2) Utilizarea unui model de bază extern nu exonerează entitatea publică de obligațiile de transparență, evaluare, supraveghere umană și securitate prevăzute de prezenta lege și de reglementările speciale aplicabile.

(3) Atunci când modelul de bază extern este găzduit ori operat, integral sau parțial, în afara Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European, entitatea publică efectuează, anterior contractării, o evaluare a riscului de suveranitate și jurisdicție, care analizează cel puțin:

- a) jurisdicția aplicabilă furnizorului și modelului, inclusiv riscul de acces al autorităților dintr-un stat terț la date ori la funcționarea modelului;

- b) localizarea prelucrării datelor și conformitatea cu Regulamentul (UE) 2016/679 privind transferurile către state terțe;
- c) dependența de furnizor și existența unei alternative de portabilitate potrivit alin. (1) lit. d);
- d) continuitatea serviciului în cazul indisponibilității, întreruperii ori încetării accesului la model.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (3) se actualizează la fiecare schimbare majoră de versiune ori de furnizor și se consemnează în Catalogul național de reutilizare. Pentru sistemele digitale critice, ADR poate stabili prin normele metodologice condiții suplimentare, inclusiv cerințe de localizare a prelucrării în Uniunea Europeană sau în Spațiul Economic European.

(5) Dispozițiile art. 20¹ și 20² se aplică în mod corespunzător dependenței de un model de bază extern. ♦ *Modificat (K1) – preaviz minim legal (3 luni, 6 luni pentru sisteme critice / decizii despre cetățeni) și evaluare obligatorie a riscului de suveranitate pentru modele găzduite în afara UE/SEE.*

Art. 25⁵. (1) Pentru componentele AI care iau ori susțin decizii cu efect asupra drepturilor sau intereselor persoanelor, entitatea publică publică o fișă a modelului într-un limbaj accesibil, asigură supraveghere umană și face trimitere la documentația și la evaluarea de impact întocmite potrivit Regulamentului (UE) 2024/1689.

(2) Prin excepție de la art. 11¹, publicarea unei componente AI este considerată completă dacă permite fie rularea modelului livrat, fie reantrenarea acestuia din pipeline-ul și datele publicate, în măsura permisă de lege.

(3) Prezentul capitol se aplică fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de Regulamentul (UE) 2016/679, în special art. 22 privind deciziile individuale automate.

Capitolul VI – Monitorizare și raportare

Art. 26. (1) ADR, prin Oficiu, publică anual un raport privind aplicarea prezentei legi, care include:

- a) numărul soluțiilor digitale și componentelor publicate, gradul de reutilizare și evoluția componentelor comune;
- b) numărul excepțiilor active, categoria, durata, stadiul revizuirii și respectarea obligațiilor de publicare parțială;
- c) principalele impedimente identificate în publicarea codului sursă și recomandări de remediere;
- d) indicatori privind respectarea obligațiilor de predare prevăzute la art. 19 și a obligației de verificare a reutilizării prevăzute la art. 16;
- e) indicatori privind reutilizarea efectivă, inclusiv numărul reutilizărilor pe soluție sau componentă și reutilizările între instituții;
- f) indicatori privind costurile evitate ori economiile estimate prin reutilizarea soluțiilor și componentelor digitale, potrivit metodologiei stabilite prin normele metodologice;
- g) indicatori privind gestionarea vulnerabilităților, inclusiv timpul mediu de triere și remediere, potrivit normelor metodologice;
- h) statutul componentelor comune reutilizabile, nivelul de maturitate și starea mentenanței acestora;
- i) gradul de îndeplinire a țintelor prevăzute la alin. (1¹);

- j) propuneri de îmbunătățire a normelor metodologice.

(1[^]1) Prin normele metodologice se stabilesc ținte anuale progresive, între care procentul minim al proiectelor de dezvoltare software noi al căror cod sursă este publicat în DNCP. Prima țintă anuală nu poate fi mai mică de 60% în al doilea an de aplicare. ♦ *Nou (D3) – ținte cantitative, nu doar indicatori; model SUA (code.gov).*

(2) Raportul se publică pe site-ul Autorității pentru Digitalizarea României și într-o secțiune dedicată a DNCP.

Art. 26[^]1. (1) Verificarea respectării prezentei legi se realizează de ADR, prin Oficiu, prin monitorizare continuă, controale automate în DNCP potrivit art. 5 alin. (7) și verificări prin sondaj.

(2) Respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege face obiectul controlului Curții de Conturi, în cadrul auditului asupra modului de formare, administrare și întreținere a fondurilor publice.

(3) Pentru soluțiile digitale dezvoltate ori administrate de ADR, verificarea prevăzută la alin. (1) se realizează de o structură funcțional independentă în cadrul ADR ori, după caz, de un auditor extern, pentru a evita verificarea în cauză proprie. Concluziile se publică în raportul anual prevăzut la art. 26. ♦ *Nou (M3) – verificare pe trei niveluri: ADR, control extern al Curții de Conturi și structură independentă pentru propriile soluții ale ADR.*

Art. 26[^]2. (1) Orice persoană poate sesiza ADR cu privire la nerespectarea prezentei legi, inclusiv prin DNCP, printr-un mecanism accesibil și care permite și sesizarea anonimă.

(2) ADR analizează sesizarea și comunică un răspuns în termen de 30 de zile. În cazurile care necesită verificări suplimentare, termenul poate fi prelungit motivat, cu informarea petentului atunci când acesta este identificabil.

(3) Persoanele care semnalează încălcări ale prezentei legi beneficiază de protecția prevăzută de Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public, atunci când sunt îndeplinite condițiile acesteia.

(4) Sesizările întemeiate se au în vedere la constatarea contravențiilor prevăzute la art. 27. Numărul și stadiul soluționării sesizărilor se includ în raportul anual prevăzut la art. 26. ♦ *Nou (M3) – mecanism public de sesizare, cu termen de răspuns și protecția avertizorilor.*

Capitolul VII – Contravenții

Art. 27. (1) Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de entitatea publică:

- a) nedesemnarea responsabilului pentru cod public și reutilizare software, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi;
- b) aprobarea documentației de atribuire pentru o procedură de achiziție publică ce include dezvoltare software ori dezvoltare de componente software, fără verificarea prealabilă a existenței unei soluții sau componente reutilizabile în Catalogul național de reutilizare;
- c) inițierea dezvoltării interne a unei soluții digitale, prin act administrativ sau document intern echivalent, fără verificarea prealabilă a existenței unei soluții sau componente reutilizabile în Catalogul național de reutilizare;

- d) nepublicarea codului sursă în DNCP, până la data recepției finale a soluției digitale, în lipsa unei excepții aprobate potrivit prezentei legi;
- e) efectuarea recepției finale a unei soluții digitale dezvoltate la comandă din fonduri publice fără predarea codului sursă, a documentației tehnice și operaționale, a elementelor necesare construirii, compilării, configurării și implementării soluției, a procedurilor de portabilitate și migrare, a listei componentelor software, a evidenței licențelor aferente și a artefactelor de dezvoltare, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- f) publicarea în DNCP a cheilor de acces, parolelor, certificatelor, cheilor criptografice, tokenurilor, datelor cu caracter personal sau configurațiilor informatice sensibile, atunci când aceste elemente puteau fi identificate și eliminate potrivit procedurilor tehnice stabilite prin normele metodologice;
- g) solicitarea sau menținerea unei excepții de la publicarea integrală a codului sursă prin transmiterea, cu intenție, a unor informații nereale;
- h) netransmiterea către ADR, în termen de 30 de zile de la primirea unei solicitări scrise, a informațiilor strict necesare pentru întocmirea raportului anual;
- i) publicarea codului sursă cu nerespectarea cerințelor de completitudine și reproductibilitate prevăzute la art. 11¹, în lipsa remedierii în termenul comunicat de ADR;
- j) acordarea unei excepții potrivit art. 20² fără asigurarea obligațiilor de compatibilitate și de documentare a interfeței ori acceptarea la recepție a unei durate anticipate de viață vădit subestimate, în scopul diminuării obligațiilor prevăzute de prezenta lege;
- k) efectuarea recepției finale a unei soluții digitale care include o componentă AI dezvoltată ori antrenată la comandă fără predarea artefactelor AI și fără asigurarea portabilității modelului antrenat, potrivit art. 25². ♦ *Modificat (B3, L12, K1) – contravenție pentru „publicare de mântuială”, pentru eludarea prin nucleu proprietar sau durată de viață subestimată și pentru neconformarea privind artefactele AI.*

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) și h) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. d), e), g), i), j) și k) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei.

(4) Contravenția prevăzută la alin. (1) lit. f) se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 100.000 lei, fără a aduce atingere răspunderii civile, disciplinare, administrative sau penale, după caz.

(5) Aplicarea unei sancțiuni contravenționale entității publice nu înlătură răspunderea disciplinară a responsabilului desemnat potrivit art. 10 și, după caz, a ordonatorului de credite. Sumele plătite ca amendă nu pot fi acoperite prin diminuarea capitolelor bugetare destinate serviciilor publice către cetățeni. ♦ *Nou (D1) – răspundere personală; include P2.*

(6) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege se realizează de personalul împuternicit al Autorității pentru Digitalizarea României.

(7) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VIII – Dispoziții finale și tranzitorii

◆ *Modificat (F3) – corectată numerotarea capitolului.*

Art. 28. (1) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul aprobă, prin hotărâre, normele metodologice de aplicare a legii. ◆ *Modificat (A3) – termen realist.*

(2) Până la adoptarea normelor metodologice se aplică direct: lista licențelor din anexa nr. 1, setul minimal de clauze contractuale din anexa nr. 2 și formatul standardizat al listei componentelor software prevăzut la art. 2 lit. j). ◆ *Nou (A3) – clauză de eșec: legea funcționează chiar dacă normele întârzie.*

Art. 29. (1) Obligațiile de publicare și predare prevăzute de prezenta lege se aplică procedurilor de achiziție publică și proiectelor de dezvoltare software inițiate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru soluțiile digitale existente, obligațiile de predare a codului sursă, a documentației și a artefactelor se aplică la prima reînnoire, prelungire sau modificare substanțială a contractului.

(3) Pentru sistemele digitale critice existente, ADR stabilește un calendar de conformare de cel mult 36 de luni de la operaționalizarea DNCP. ◆ *Modificat (E3) – include gradual stocul existent; închide P7 și L10.*

Art. 30. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 31. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta lege. ◆ *Nou – anexele devin parte a legii.*

ANEXA nr. 1 – Licențe open-source acceptate

◆ *Nou (A1).*

1. Licența Publică a Uniunii Europene (EUPL), ultima versiune în vigoare — **licență preferată**.
2. MIT License.
3. Apache License 2.0.
4. GNU General Public License v3 (GPLv3) și GNU Affero General Public License v3 (AGPLv3).
5. Mozilla Public License 2.0 (MPL 2.0).
6. BSD (2-Clause și 3-Clause).

Normele metodologice pot adăuga licențe noi și stabilesc regulile de compatibilitate, fără a elimina licențele de mai sus.

ANEXA nr. 2 – Set minimal de clauze contractuale

◆ *Nou (A3).*

Aplicabil direct până la adoptarea normelor metodologice. Orice contract de dezvoltare software la comandă din fonduri publice include cel puțin:

1. Cesiunea/dobândirea drepturilor patrimoniale de autor către entitatea publică, în măsura necesară publicării (art. 12¹).
2. Obligația de publicare a codului sursă în DNCP sub o licență din anexa nr. 1, cel târziu la recepția finală.
3. Predarea completă prevăzută la art. 19 alin. (1) lit. a)-j), inclusiv artefactele de build, instrucțiunile de reproducere și artefactele de dezvoltare.
4. Lista componentelor software (SBOM) în format standard prelucrabil automat și evidența licențelor.
5. Portabilitatea datelor și procedurile de export/migrare documentate și testabile (art. 18).
6. Recepția finală condiționată de conformare și reținerea plății până la conformare (art. 19 alin. 2 și 3).
7. Clauza potrivit căreia orice prevedere contrară drepturilor și obligațiilor din prezenta lege este considerată nescrisă (art. 17 alin. 3).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților, **Sorin-Mihai GRINDEANU**

Președintele Senatului, **Mircea ABRUDEAN**